

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **F-Osset, a. s.**, se sídlem Kaprova 42/14, Praha 1, zastoupen JUDr. Milanem Švejdou, Ph. D., advokátem se sídlem Dřevařská 12, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 11. 12. 2012, čj. 19038/12-1200-701858, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2013, čj. 30 Af 22/2013 – 23,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 19. 4. 2013 kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2013, čj. 30 Af 22/2013 – 23, jímž krajský soud zastavil pro nezaplacení soudního poplatku řízení o žalobě proti rozhodnutí vymezenému v záhlaví. Tímto rozhodnutím Finanční ředitelství v Brně zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Finančního úřadu v Břeclavi ze dne 11. 6. 2012, č. 121373/12/ 298911709167, kterým finanční úřad žalobci doměřil daň z příjmů právnických osob ve výši 548 100 Kč včetně povinnosti uhradit penále.

[2] Ve věci původně rozhodovalo Finanční ředitelství v Brně, které však bylo ke dni 31. 12. 2012 zrušeno zákonem č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky. Jeho působnost přešla na Odvolací finanční ředitelství, přičemž dle § 20 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb. platí, že jsou-li v rozhodnutích vydaných při správě daní uvedeny územní finanční orgány, zde Finanční ředitelství v Brně, rozumí se jimi orgány finanční správy příslušné dle zákona č. 456/2011 Sb., v tomto případě tedy Odvolací finanční ředitelství.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[4] Stěžovatel neuhradil soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 13. 6. 2013, čj. 8 Afs 27/2013 – 7, vyzval k zaplacení soudního poplatku do 2 týdnů od doručení výzvy. Současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla zástupci žalobce doručena 27. 6. 2013.

[5] Stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků podáním doručeným soudu dne 12. 7. 2013. Usnesením ze dne 13. 8. 2013, čj. 8 Afs 27/2013 – 25, které bylo stěžovateli doručeno dne 19. 8. 2013, soud žádosti nevyhověl, neboť pro tento krok neexistovaly zvláště závažné důvody, a stanovil stěžovateli dodatečnou lhůtu k zaplacení soudního poplatku v délce jednoho týdne.

[6] Stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ani v dodatečné lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem. Neučinil tak ani následně. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[7] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. září 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu